[1970 மார்ச் 31

இணைப்பு III

[....482-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

மானியக் கோரிக்கை-17 மீனளம்

1970–71-ம் ஆண்டின் வரவு—செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—ரூ. 1,75,40,600

தமிழ் நாட்டில் மீனள வளர்ச்சி.

1. நோக்கம்.

நீண்ட கடற்கரையும் பல எண்ணற்ற நீர்த் தேக்கங்களும் குளங்களும் நிறைந்துள்ள தமிழ் நாடு, கடல் மீன் வளமும் உள்நாட்டு மீன் வளமும் வாணிக முறையில் வளர்ச்சியடைவதற்கேற்ற வாய்ப்புக் கூறுகளைப் பெருமளவில் பெற்றுள்ளது. 77,700 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பள விற்கு நிலப்பகுதியை அடுத்த கடற்பரப்பைக் கொண்ட சுமார் 1,000 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள கடற்கரை தமிழ் நாட்டில் உள்ளது. உள்நாட்டு நீர் நிலைகளின் பரப்பளவு 7,90,000 ஹெக்டேராகும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் சிறப்பான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது உணவிற்கும் வாழ்க்கைக்குமான இப் பரந்த வாயிலைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

இயந்திரப் படகுகளையும், நைலான் வலைகளையும், மீனையும் அது போன்ற யாவற்றையும் பாதுகாப்பதற்காக குளிர் சாதனப் பெட்டிகளையும் வழங்குவதன் மூலம், மீனவர்களுக்குப் பல வசதிகள் அளித்து மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மீனளத்துறை உதவுகிறது. வீட்டு வசதி, மீனவர் கிராமங்களுக்குச் சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற சமூக—பொருளாதார நலத் திட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

மீனளத்துறை வளர்ச்சிக்காக 1968–69-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட செலவையும் 1969–70, 1970–71-ஆம் ஆண்டுகளில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தையும் கீழேயுள்ள விவர அறிக்கையில் காணலாம்:—

	மத்திய அரசின் உதவி பெறுபவை. (ரூ. லட்சத்தில்.)	மத்திய அரசு பொறுப்பிலுள்ளவை. (ரூ. லட்சத்தில்.)
1968–69	81·02	4·33
1969–70	140·64	45·77
1970–71	136·84	88·76

2. மீன் உற்பத்தி.

கடல் மீன் பிடிப்பின் ஆண்டு உற்பத்தி, 1951-ல் 0·44 லட்சம் டன்களிலிருந்து 1969-ல் 2 லட்சம் டன்களுக்கு மேல் அதிகரித்துள்ளது. 1968–69-ஆம் ஆண்டில் உள்நாட்டு மீன் பிடிப்பு 677 டன்கள் உயர்ந்துள்ளது. இதனால் உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தி, 1,31,000 டன்களாக உயர்ந்தது. உள்நாட்டு நீர் நிலைகளிலிருந்து கிடைக்கும் மீன் உற்பத்தி அளவை 2,00,000 டன்களுக்கு அதிகரிப்பதும், கடல் நீர் வாயில்களிலிருந்து மீன் உற்பத்தி அளவை 3,00,000 டன்களுக்கு உயர்த்துவதும் நான்காவது திட்டத்தின் குறிக்கோள்கள் ஆகும். கடலோரப் பகுதிகளைக் கொண்ட 9 மாநிலங்களில், கடல் மீன் பிடிப்பைப் பொறுத்தவரை, தமிழ் நாடு இரண்டாவதாக உள்ளது.

1970 மார்ச் 31]

மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட ஆர்வத்துடன் வருபவர்களுக்கு, மீன் பிடித் துறைமுகங்கள் அமைத்துத் தருதல், பனிக்கட்டி குளிர் சாதனப் பிரிவுகள், உறைய வைக்கும் பிரிவுகள் முதலியன போன்ற மீனைப் பதப் படுத்தும் இயந்திரங்களுக்கு வகை செய்தல், இயந்திரப் படகுகளைக் கட்டித் தருதலும், வழங்குதலும், நைலான் வலைகள் போன்ற மீன்பிடி கருவிகள் வழங்குதல், இயந்திரப் படகுகளை இயக்குவதற்கும், நவீன முறையில் மீன் பிடிப்பதற்கும் மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல், மீனவர் கிராமங்களுக்கு சாலை வசதி அளித்தல், மீனவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் அளித்தலும், வீடுகள் கட்டித்தருதலும், கடன்களும், முன் பணமும் வழங்குவதன் மூலம் மீனவர்களுக்கான கூட்டுறவு நிறுவனத்தை வலுப் படுத்துதல், விரைவில் செல்லும் போக்குவரத்து வண்டிகள் அளித்தல் முதலியன போன்ற தேவையான வசதிகள் அளிப்பது மூலம் மீனளத் துறை இவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதால் கடல் மீன் உற்பத்தியையும், உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தியையும் அதிகரிக்க இயலுகிறது.

3. மீன்பிடி படகுகளை இயந்திரப் படகுகளாக்குதல்.

இரண்டாம் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீன் பிடி விசைப் படகுகள் திட்டம், அதனை அடுத்து வந்த எல்லாத் திட்டங்களிலும் மீனள வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய திட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்காகவென்றே திட்டச் செலவில் சுமார் 75 சதவீதம் ஒதுக்கப்படு கிறது. நான்காவது திட்டத்தில், மீனளத்துறையின் மூலம் 1,000 படகுகளைக் கட்டி வழங்கவும், வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்தின் உதவியுடன் மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்புகள் மூலம் 275 படகுகளைக் கட்டி வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இத் திட்டத்திற்கு 1968-69 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 50 லட்சம் தொகை செலவிடப்பட்டுள்ளது. துறையைச் சேர்ந்த படகு கட்டும் தளங்கள் மூலம் 104 படகுகள் கட்டப்பட்டன 1969-70 ஆம் ஆண்டில் இதுவரை ரூ. 58 லட்சம் தொகை செலவிடப் பட்டுள்ளது. துறையைச் சேர்ந்த படகு கட்டும் தளங்களில் 140 படகுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. தனியார் படகு கட்டும் தளங்கள் மூலம் 80 படகுகள் கட்டுவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில் துறைத் தளங்களில் 145 படகுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டிருக் கிறது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில் படகுகள் கட்டுவதற்காக ரூ. 94·26 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்பு.

ஐம்பத்தெட்டு அடி நீளமுள்ள நான்கு ஆழ்கடல் மீன் பிடி இழு படகுகளைக் கட்டி மீனவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கல்கத்தாவில் உள்ள இரண்டு கப்பல் கட்டும் தளங்களில் இந்த இழு படகுகள் தற்போது கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இதில் இரண்டு இழு படகுகள் 1970, ஏப்ரலில் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நான்கு இழு படகுகளை கட்டுவதற்காகும் செலவுக்கு நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 16 லட்சமும், 1970-71 ஆம் ஆண்டுக்காக ரூ. 20 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

5. மீனவர்களுக்குத் தேவையான மீன் பிடிப் பொருள்கள் வழங்கல்.

மீனவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக 1968-69 ஆம் ஆண்டில் 9,415 கிலோ கிராம் நைலான் வாங்கப்பட்டது. இயந்திரப் படகுகளுக்கு வழங்குவதற்காக 1969-70 ஆம் ஆண்டில் 10,360 கிலோ கிராம் நைலான் முறுக்கு நூல் வாங்கப்பட்டது.

1970-71 ஆம் ஆண்டில் இயந்திரப் படகுகளுடன் சலுகை விலையில் நைலான் முறுக்குக் கயிறு வழங்கும் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல் படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 15,000 கிலோ நைலான் வாங்குவதற்காக ரூ. 6 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1970 மார்ச் 31

மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நைலான் வாங்கி, ஈடுசெய் விலையில் அதைத் தன் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும் வகையில் அவற்றிற்கு உதவித் தொகை வழங்க வகை செய்யும் திட்டத்தை தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்நோக்கத்திற்காக 1970–71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968–69 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட மொத்த செலவு ரூ. 1·62 லட்சமாகும். 1969–70, 1970–71 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கம் முறையே ரூ. 5·39 லட்சமும், ரூ. 7·00 லட்சமும் ஆகும்.

6. மீன் பண்ணைகள் அமைத்தல்.

1968–69 ஆம் ஆண்டில், பறங்கிப்பேட்டையில் ரூ 0·54 லட்சம் செலவில மீன் பண்ணை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. பூங்கார், சாத்தனூர், மணி முத்தாறு, பூண்டி, புத்தேரி, கோமுகி, மஞ்சளாறு, வைகை ஆகிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகளை அமைக்கும் பணி 1969–70 ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டுள்ளது. மீன்குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக மணிமுத்தாறு, பவானி சாகர் ஆகிய இடங்களில் தூண்டல் முறை மீனின் உற்பத்தி நிலையங்கள் கட்டப்பட்டுவரும் மீன் பண்ணைகள் 1970–71 ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டு செயல்படத் தொடங்கும். தேவையான மீன் வளர்ப்பிடங்கள், மீன் வளர்ப்பு குளங்கள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு, திருச்சியிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் மேட்டுணையிலும், மீன் பண்ணைகளையும், மீன் வளர்ப்பிடங்களையும் 1970–71 ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அவலாஞ்சி, திருமூர்த்தி நீர்த்தேக்கங்களில் கெண்டை மீன் குஞ்சு பொரிக்கும் இடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவை 1970–71-க்குள் முடிந்துவிடும். 1968-69-ல் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 9·18 லட்சமாகும். 1969–70, 1970–71 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான நிதி ஒதுக்கம் முறையே ரூ. 4·52 லட்சம், ரூ. 3·04 லட்சமாகும்.

7. மீன் குஞ்சு உற்பத்தி.

இயற்கை நீர் நிலைகளிலிருந்து மீன் குஞ்சுகளைச் சேகரிக்கும் திட்டத்தினாலும், தூண்டல் முறையில் உற்பத்தி செய்யும் மீன் குஞ்சுகளினாலும் உள் நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் குஞ்சு உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. 1968–69 ஆம் ஆண்டில் 4·61 கோடி மீன் குஞ்சுகளும், 6·51 கோடி நுண்ணிய மீன் குஞ்சுகளும் வளர்க்கப்பட்டன. 1969–70 ஆம் ஆண்டில் நான்கு கோடி மீன் குஞ்சுகளும், 8 கோடி சிறு மீன் குஞ்சுகளும் வளர்க்கப்பட்டன. 1968–69 ஆம் ஆண்டில வளர்க்கப்பட்ட மீன்களின் அளவு சுமார் 1·31 லட்சம் டன்களாகும். நான்காவது திட்டத்தில் இந்த அளவை இரண்டு லட்சமாக உயர்த்துவதற்காக, மீன் குஞ்சுகள் வளர்ப்பை மும்முரமாகப் பெருக்கி ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆறு கோடி மீன் குஞ்சுகளையும், ஒன்பது கோடி நுண்ணிய மீன் குஞ்சுகளையும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவை எய்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1970–71 ஆம் ஆண்டில், ஆறு கோடி மீன் குஞ்சுகளையும், எட்டு கோடி சிறு மீன் குஞ்சுகளையும் வளர்த்து உள்நாட்டு நீர் நிலைகள் அனைத்திலும் நேரடியாகவும், ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலமும் அவற்றை விட்டுவைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மீனளத்துறையின் நிர்வாகத்தின்கீழ் உள்ள ஆறுகளிலும், ஏரிகளிலும் பொதுப்பணித்துறையைச் சேர்ந்த பாசன வாயில்களிலும் மீன் பிடிக்கும் உரிமைகள் 1965 ஆம் ஆண்டு முதல் ஐந்தாண்டுகளுக்கு உள் நாட்டு நீர் நிலை மீன் பிடிப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, 1963, 1964 ஆம் ஆண்டுகளின் சராசரி ஏலத்தொகைக்கு 10 சதவீத அதிகரிப்புடன் குத்தகைக்கு விடப்பட்டன. சில மாறுதல்களுடன் இச்சலுகையை மேற்கொண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 1970 முதல் தொடர்ந்து வழங்குவது குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

8. பயிற்சி.

கடலோரப் பகுதியிலுள்ள மாவட்டங்களுக்கு, மாவட்டத்திற்கு ஒரு பயிற்சி நிலையமாக 6 கடல் மீன் பிடி பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன மேட்டூர் அணையில் உள்நாட்டு நீர் நிலை மீனவர் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று உள்ளது. ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும் ஒரே நேரத்தில், 50 மீனவர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றது. பயிற்சிக்கால அளவு பத்து தினங்களாகும். 1968–69-ல் இந்தப் பயிற்சி நிலையங்களில் உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் பிடிக்கும் 89 மீனவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கும் 183 மீனவர்கள், இரண்டு அதிகாரிகள், இரண்டு யந்திரக் கம்மியர்கள் ஆகியோருக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. 1969–70 ஆம் ஆண்டில் 350 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1970–71 ஆம் ஆண்டிலும் இந்த நிலையங்களில் 350 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. 1968–69 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 6·02 லட்சமாகும். 1969–70, 1970–71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 2·33 லட்சமும், ரூ. 2·07 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டது.

9. பனிக்கட்டி யந்திரப் பிரிவு, குளிர்சாதனப் பிரிவு, உறைய வைக்கும் பிரிவு

நாளொன்றுக்கு மொத்தம் 94 டன்கள் பனிக்கட்டி உற்பத்தி செய்யும் திறனுள்ள 21 பனிக்கட்டி யந்திரப் பிரிவுகள், மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான பல்வேறு இடங்களில் கட்டப்பட்டு, துறையினால் இயக்கப்பட்டு வருகின்றன. கடலில் பிடிக்கப்படும் மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான முக்கிய இடங்களிலும், உள் நாட்டு நிலையங்களிலும் குளிர் சாதன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தம் 150 டன்கள் மீன்களை உறைய வைக்கும் திறனுள்ள 27 குளிர்சாதன பிரிவுகள் இதுவரையில நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1968-69 ஆம் ஆண்டு 10 பனிக்கட்டி யந்திரப் பிரிவுகள் கட்டப்பட்டு வந்தன. உறைய வைக்கும் பிரிவு ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டது. கட்டப்பட்டு வந்த 10 பனிக் கட்டி யந்திரப் பிரிவுகளும் 1969–70-ல் முடிக்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இந்தப் பிரிவுகள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப் படவில்லை என்பது கண்டறியப்பட்டது. எனவே, இந்த வசதிகளை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்காகத் தனியார் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும்பொருட்டு எண்ணூரிலுள்ள உறைய வைக்கும் பிரிவு குத்த கைக்கு விடப்பட்டது. இந்திய-நார்வே திட்டத்தின்கீழ் 10 டன்கள் மீன் களை உறைய வைக்கும் திறனுள்ள உறைய வைக்கும் நிலையம் (Tunnel freezer) ஒன்றும், உறைய வைக்கப்பட்ட 50 டன் மீன்களை சேகரித்து வைக்கக்கூடிய குளிர் பதன அறை ஒன்றும், பனிக்கட்டியில் வைக்கப்பட்ட 50 டன் மீன்களை வைத்திருக்கக்கூடிய அறை ஒன்றும் மண்டபத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது. நாளொன்றுக்கு 2·5 டன் மீன்களை உறைய வைக்கும் திறனுள்ள உறை செய் தொழிற்சாலை ஒன்றும், உறைய வைக்கப்பட்ட 50 டன் மீன்களை சேகரித்து வைக்கக்கூடிய பனி அறை ஒன்றும் தூத்துக்குடியில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. 1968-69-ல் இது குறித்து 1·77 லட்சம் செலவு ஏற்பட்டது. 1969–70 ஆம் ஆண்டிற்காகவும், 1970–71 ஆம் ஆண்டிற்காகவும், முறையே ரூ. 1·22 லட்சம், ரூ. 1·06 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

10. பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைக்கும் பிரிவு.

பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைப்பதற்காக, துறையினால் கட்டப் பட்ட தொழிற்சாலை, தனியார் தொழிற்சாலை ஒன்றுக்கு வலத்தில் குத்த கைக்கு விடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையில், மீன் மாவு தயாரிப்பது துணைத் தொழிலாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நாளொன்றுக்கு 50 டன்கள் மீன்களை மீன் மாவாக மாற்றுவதற்கான மீன் மாவுத் தொழிற் சாலை ஒன்று இந்திய-நார்வே திட்டத்தின்கீழ் மண்டபத்தில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. 1968–69 ஆம் ஆண்டில், கடற்கோரையிலிருந்து கூழ் தயாரிக்கும் தொழிற் பிரிவு ஒன்றை தூத்துக்குடியில் நிறுவுவதற்காக

ரூ. 11,000 செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1969–70, 1970–71 ஆம் ஆண்டில் இத்தொழிற் பிரிவுகளைக் கட்டி முடிப்பதற்காக முறையே ரூ. 5·41 லட்சமும், ரூ. 1·62 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடியில், கடற்கோரையிலிருந்து கூழ் தயாரிக்கும் பிரிவைக் குத்தகைக்கு விடுவது குறித்து ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

11. மீனவர் வேலைத் திட்டங்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் முதல் தடவையாக, துறையின் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ் 100 வீடுகள் கட்டுவதற்காக ரூ. 1 லட்சம் தொகையை 1968–69 ஆம் ஆண்டில் அரசு அனுமதித்தது; இவற்றுள், 50 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1969–70 ஆம் ஆண்டில் இந்த 100 வீடுகளும் கட்டி முடிக்கப்பெறும். ரூ. 1 லட்சம் செலவில் இன்னும் 100 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 1969–70 ஆம் ஆண்டில் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 100 வீடுகளும் 1970–71 ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969–70-ல் இத்திட்டத்திற்காக, ரூ. 1·08 லட்சம் தொகை செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர, புயல் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2·62 லட்சம் செலவில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள அம்மாபட்டினத்தில் 70 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 1969–70 ஆம் ஆண்டில் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. 1970–71 ஆம் ஆண்டில் இந்த 70 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ரூ. 4 லட்சம் செலவில், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இரண்டு அணுகுச் சாலைகள் கட்டுவதற்காக 1969–70 ஆம் ஆண்டில் அரசு அனுமதித்துள்ளது. மீனவர் குப்பங்களை இணைக்கும் எட்டு சிறிய இணைப்புச் சாலைகளை அமைப்பதற்கு, சதுரவாசகத்திர ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ரூ. 53,600 தொகையும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1970–71 ஆம் ஆண்டில் இப்பணிகள் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பெறும் 1970–71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 25,000 செலவில் சேலம் மாவட்டத்தில், ஒரு சாலையை மேம்படுத்துவது என்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மீன் பிடிக்கும்பொழுது அபாயத்தையும், எதிர்பாரா விபத்தையும், மீனவர்கள் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. இதைக் கருத்திற்கொண்டு, கடலில் மீன் பிடிக்கும்பொழுது மரணமடைகின்ற மீனவர் ஒவ்வொருவரின் குடும்பத்திற்கும், கருணை மானியமாக ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. மீனவர் சமுதாய நலனுக்காக அரசு அமைத்த துயர் தணிப்பு நிதியின்கீழ் ரூ. 1·50 லட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை, இயற்கையின் பேராபத்துக்களினால், பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு, ரூ. 0·47 லட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

12. மத்தியத் திட்டங்கள்.

இந்த அரசின் விடா முயற்சியின் பலனாக, மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 210 லட்சம் செலவில், தூத்துக்குடியில் மீன்பிடி துறைமுகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு இந்திய அரசு முன்வந்து, அதற்கு 1968–69-ல் அனுமதியளித்துள்ளது என்பது நமக்குப் பெரும் ஆறுதல் அளிக்கும் செய்தியாகும். இதைத் தவிர, 1968–69-ல் இராமேசுவரத்தில் ஒன்றும், மண்டபத்தில் ஒன்றுமாக, இரண்டு மீன்பிடி தோணித் துறைகள் கட்டுவதற்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் தோணித் துறைகளின் வேலை நடந்தேறி வருகிறது. 1968–69-ல் தூத்துக்குடியில் மீன்பிடித் துறைமுகம்–மீன்பிடி தோணித் துறைகள் ஆகியவை கட்டுவதற்கு ரூ. 4·33 லட்சம் தொகை செலவு செய்யப்பட்டது 1969–70-ல் இத்திட்டங்களுக்கு ரூ. 45·77 லட்சம் செலவு செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தகைய பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, 1970–71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 88·76 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசுத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 388 லட்சம் செலவில் சென்னையில் மீன்பிடித் துறைமுகம் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. சென்னை துறைமுகப் பொறுப்பாண்மைக் கழகத்தால்

1970 மார்ச் 31]

இப்பணி ஏற்றுச் செய்யப் பெற்று வருகின்றது. இத்தகைய துறைமுகங்களையும் தோணித் துறைகளையும், கட்டி முடித்த பின்னர், தங்களுடைய இயந்திரப் படகுகளைக் கரை சேர்ப்பதாகும், நிறுத்துவதற்குமான வசதிகள் கொண்டு தனியார் தொழில் முனைவர்கள் இத்துறையில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றுக்கொள்ளும் நிலை உருவாகும். தமிழ் நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள முக்கியப் பகுதிகளில் மேற்கண்ட வசதிகள் வகை செய்யப்படுவதுடன் மீன்பிடித் தொழில் மகத்தான வளர்ச்சி அடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

13. மீன் ஏற்றுமதி.

அரசினால் வகை செய்யப்பட்ட மீன்பிடி வசதிகளின் பலனாக, நடப்பு நிதி ஆண்டில், 1970 ஜனவரி முடிய, தமிழ் நாட்டின் துறைமுகங்களிலிருந்து ரூ. 2·04 கோடி பெறுமானமுள்ள மீன் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது மற்றொரு சாதனையாகும். இதில், ரூ. 1 3 கோடி பெறுமானமுள்ள கருவாடும், ரூ. 0·81 கோடி பெறுமானமுள்ள உறைய வைக்கப்பட்ட கூனி இறால், சிங்கி இறால் மீன் வகைகளும், பெச்–டி–மெர் (beche-de-mer) கரு மீன் தடுப்புகளும், மீன் இரைப்பைகளும், தவளைக் கால்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

14. டீசல் இயந்திரத் தொழிற்சாலையை அமைத்தல்.

இறுதியாக, கடல் மீன்பிடி படகுகளில் பொருத்தப்படும் யான்மார் டீசல்) இயந்திரத் தொழிற்சாலையை (Yanmar Marine Diesel Engine Project) ஜப்பான் நாட்டின் ஒத்துழைப்புடன் சென்னைக்கு அருகில் நிறுவப்பட திட்டமிட்டதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திருப்பர். இத்திட்டம் சாத்தியமானது என்றே இந்திய அரசும், வெளிநாட்டு வல்லுநர்களும் கருதினர். ஏற்புடைய இத்திட்டம் இன்னும் தொடங்கப்படாதது பெருத்த ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது.

மீன்பிடித் தொழிலை வளர்க்கப் பெரும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் இத்தருணத்தில், இத்தன்மையதானதொரு திட்டம் இன்றியமையாதது என்று சொல்லத் தேவையே இல்லை. தமிழ் நாட்டில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒப்பளிப்பையும், அனுமதியையும் விரைவில் அளிக்க வேண்டுமென்று இச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்திய அரசிடம் வற்புறுத்திக் கூற விழைகின்றேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS